

hoppet på den limpind med at prøve at splitte alliancen. Jeg vil prøve at holde den sammen.

Holger K. Nielsen (SF):

Det kunne jo være, at det er den amerikanske præsident, der splitter alliancen. Nu bliver det fremhævet, at Colin Powell og Bush formulerer sig lidt anderledes, men jeg ved ikke, hvor meget der ligger i det, for der er også forskellige fortolkninger af Bush' tale i det japanske parlament. Men hvis man nu forudsætter, at de har ændret retorik, så skyldes det jo præcis de kritikpunkter, der er kommet fra Europa.

Jeg vil igen spørge: Kan det virkelig være rigtigt, at folk som Chris Patten, Védrine, Joschka Fischer, Kofi Annan skal tage hele slæbet omkring de her ting, hvorimod den danske regering putter sig og fastholder en fuldstændig ukritisk støtte til alt, hvad USA måtte finde på?

Når ministeren siger, at Al-Qaida-netværket stadig væk er aktivt, ja, så tror jeg det gerne. Det er formentlig helt sikkert. Det er sikkert. Men det grundlæggende spørgsmål her er jo, som Chris Patten har sagt: Bekæmper man Al-Qaida-terroristerne ved, at man starter krig mod Irak, Iran og Nordkorea? Det er jo dér, spørgsmålet går, og jeg vil godt have et svar på, om regeringen vil støtte en udvidelse.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Regeringen støtter ikke uden videre en udvidelse af krigen. Irak er et farligt land, hvor vi går ind for, at FN's observatører skal komme ind, og så vil vi selvfølgelig lytte til, hvad FN's observatører kommer ud med, hvis de kommer ind.

Kl. 17.55

Nordkorea ved vi opererer med mange forskellige krigsvåben, men vi går ind for den sydkoreanske solskinspolitik, så vidt det overhovedet kan lade sig gøre. I forbindelse med Iran går vi ind for den kritiske dialog for at støtte den liberalisering, der trods alt findes parallelt med præsteskabets styre. Der er jo en kamp dér. Det er den danske politik.

Den danske regering har ikke på noget tidspunkt skjult sine holdninger, hverken til denne her kamp eller i forhold til disse tre lande. Det, vi har sagt, er, at vi går ud fra, at når vi har bygget en verdensalliance sammen, når vi har støttet Amerika, når vi også har været i den og har taget nogle opgaver over for Amerika rundt omkring, når man går skulder ved skulder, så kan man tale sammen.

Så kan hr. Holger K. Nielsen vurdere, at det er de kritiske røster, der har fået de tydelige toner frem, som jeg forudsagde. Man kunne også sige det andet, at netop når vi udtrykker vores forudsætning, får vi den bekræftet; det kan lige så godt være det, man kan se udslaget af i Colin Powells og Bush' sidste sætninger. Så med kritikken kan man lige så godt skyde amerikanerne fra sig.

Derfor tror jeg mere på vores politik, som er, at vi står skulder ved skulder, og vi forudsætter så også, at vi får argumenter på bordet, hvis vi skal foretage os yderligere. Det har været den danske linje, det er det, vi har udtrykt fra første færd, der kan kritikken komme op af Amerika, det er det, der er blevet bekræftet, det tror jeg såmænd er langt mere virkningsfuldt.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan så konstatere med ærgrelse og også med skuffelse, at Danmark på det her punkt tilsyneladende er fuldstændig ude af trit med de fleste andre europæiske lande. Det er sandheden i det. Sandheden er, at der er ved at opstå uenigheder mellem EU og USA om nogle meget grundlæggende spørgsmål – uenigheder, som kommer tydeligt frem ikke mindst i denne her sag.

Der vil jeg godt endnu engang opfordre regeringen til at genoverveje den helt ukritiske proamerikanske holdning, man har anlagt. Jeg mener ikke, det kan være rigtigt, at vi i et og alt skal være skødehund for amerikansk politik her i Europa.

Der er nogle andre hensyn, som bl.a. Kofi Annan har beskrevet, som burde være rettesnor for den danske udenrigspolitik.

Peter Skaarup (DF):

Jeg lyttede med glæde til, at udenrigsministeren fremhævede de ting, som er skrevet i de udenlandske medier, specielt om, at Al-Qaida-netværket tilsyneladende er ved at udbrede sig med ekstra kraft nu i Vesten. Men vil udenrigsministeren ikke også bekræfte, at et af de lande, som er nævnt her i hr. Holger K. Niensens spørgsmål, Iran, af den internationale presse ser ud til at være et af de lande, der giver ly til nogle af de Al-Qaida-terrorister, som nu er flygtet fra Afghanistan? Efter bombardementerne ved Tora Bora-bjergene har vi i hvert fald i den udenlandske presse læst ret meget om, at der er lande tæt på Afghanistan, der accepterer, at disse Al-Qaida-folk, terrorister, kommer ind i de lande og får